

AMERICAN AKITA

Oprindelsesland: Japan

Racen er udviklet i USA

- Anvendelse:** Ledsagehund.
- Klassifikation:** FCI Gruppe 5 (Spidshunde og racer af oprindelig type),
Sektion 5 (Asiatiske spidshunde og beslægtede racer).
Uden brugsprøve.
- Historie:** Historisk har American Akita samme oprindelse som den japanske Akita. Siden 1603 blev Akita Matagi-racen (middelstore hunde til bjørnejagt) i Akita-distriktet brugt som kamphunde. Fra 1868 krydsede man Akita Matagi med Tosa og Mastiff. Som følge heraf blev racens størrelse forøget, men de træk, der er karakteristiske for spidshundetypen, gik tabt. I 1908 blev hundekampe forbudt, men racen blev alligevel bevaret og forbedret som en stor, japansk race. Resultatet heraf blev, at 9 fremragende eksemplarer af denne race blev betegnet som "Natur-monumenter" i 1931.
- Under Anden Verdenskrig (1939-1945) var det almindeligt at bruge pelsen fra hunde i militær udrustning. Politiet beordrede indfangning og konfiskation af alle andre hunde end Schæferhundene, der blev brugt til militære formål. Nogle Akita-beundrere søgte at slippe uden om denne ordre ved at krydse deres hunde med Schæferhunde. Ved afslutningen af Anden Verdenskrig var Akita'erne drastisk reduceret i antal og fandtes som tre veldefinerede typer: 1) Matagi Akita, 2) Kamp-Akita og 3) Hyrde-Akita. Dette skabte en meget forvirrende situation for racen.
- Under genopbygningen af den rene race efter krigen opnåede Akita'en Kongo-go af Dewa-linien en kortvarig, men meget stor popularitet. Mange Akita'er af Dewa-linien, hvis træk bar præg af indflydelsen fra Mastiff og Schæferhund, blev bragt til USA af medlemmer af de amerikanske styrker. Akita'erne af Dewa-linien, der var var intelligente og i stand til at tilpasse sig forskellige omgivelser, fascinerede opdrættere i USA, og linien blev videreudviklet med et voksende antal opdrættere og stor vækst i popularitet.
- The Akita Club of America blev etableret i 1956, og American Kennel Club (AKC) godkendte racen (med indskrivning i stambogen og berettiget til udstilling) i oktober 1972. På det tidspunkt havde AKC og JKC (Japan Kennel Club) imidlertid ingen gensidige aftaler om accept af hinandens stamtavler, og derfor var døren lukket for indførsel af de nye blodlinier fra Japan. Af den grund blev Akita'erne i USA betydeligt forskellige fra Akita'erne i oprindelses-landet Japan. Racen udviklede sig som en særlig type i USA, uændret i karakteristiske træk og type siden 1955, hvad der stod i skarp kontrast til de japanske Akita'er, der blev krydset med Matagi Akitas for at genskabe den originale, rene race.
- Helhedsindtryk:** En stor hund, solidt bygget, meget harmonisk, med god substans og svær benstamme. Det brede hoved, af form som en afskåret trekant, med dybt næseparti, relativt små øjne og opretstående ører, båret fremover næsten i fortsættelse af halsens overlinie, er karakteristiske træk for racen.
- Proportioner:**
- Forholdet mellem skulderhøjde og kropslængde er 9 til 10 hos hanner og 9 til 11 hos tæver.
  - Brystdybden måler halvdelen af skulderhøjden.
  - Afstanden fra næsespids til stop svarer til afstanden fra stop til nakkeknode som 2 til 3.

AMERICAN AKITA

Side 2 af 3

- Temperament:** Venlig, opmærksom, hurtigt opfattende, værdig, lærvillig og modig.
- Hoved:** Massivt, men afpasset efter kroppens størrelse, uden rynker, når hunden er i ro. Set fra oven har det form som en afskåret trekant.
- Skalle : Flad og bred mellem ørerne. En let fure strækker sig godt op over panden.
- Stop : Veldefineret, men ikke for brat.
- Næse : Bred og sort. Kun hos hunde med hvid pels accepteres en let og diffus pigmentmangel, men sort næse foretrækkes altid.
- Næseparti : Bredt, dybt og godt udfyldt.
- Læber : Sorte og ikke hængende. Tungen er lyserød.
- Kæber, bid : Kæberne er ikke rundede fortil, men afsluttes stump, stærke og kraftfulde. Stærke tænder med regelmæssigt og fuldt tandsæt. Saksebid foretrækkes, men tangbid er acceptabelt.
- Øjne:** Mørkebrune, relativt små, ikke udstående, af næsten trekantet form. Øjenrandene er sorte og tætsluttende.
- Ører:** Stift opretstående og små i forhold til hovedet. Hvis øret foldes fremad for at måle dets længde, vil spidsen berøre den øverste øjenrand. Ørerne er trekantede med let rundede spidser, brede ved basis og ikke for lavt ansatte. Set fra siden er ørerne vinklet fremad over øjnene, idet de følger halsens overlinie.
- Hals:** Tyk og muskuløs, med minimalt løs halshud. Den er forholdsmæssigt kort, gradvis bredere mod skuldrene. Nakkebuen er udtalt og går jævnt over i skallens bageste del.
- Krop:** Længere end højden. Huden ikke for tynd, hverken for stram eller for løs.
- Ryg : Vandret.
- Lænd : Med fast muskulatur.
- Bryst : Bredt og dybt. Godt hvælvede ribben med veludviklet forbryst.
- Underlinie : Bugen er moderat optrukken.
- Hale:** Stor og vel beklædt med hår. Den er højt ansat og bæres op over ryggen eller mod flanken i trekvart, hel eller dobbelt krølle, altid holdt ned imod eller under ryglinien. En hale med trekvart krøl har spidsen godt nede på flanken. Haleroden er kraftig og stærk. Den yderste halehvirvel kan nå ned til haseleddet, når halen sænkes eller holdes nedefter. Hårlaget er groft, lige og tæt, uden nogen form for fane.
- Lemmer:**
- Forpart:** Forbenene har svær benstamme og er lige, set forfra.
- Skuldre : Stærke og kraftfulde, moderat tilbagelagte.
- Mellemhånd : Stillet en smule skråt fremefter i en vinkel på ca 15° mod lodret.
- Bagpart:** Med stærk muskulatur, i bredde og knoglekraft svarende til forparten. Vildtkløer på bagbenene fjernes normalt. *NB! Fjernelse af vildtkløer er forbudt i Danmark.*
- Overlår : Stærke, veludviklede og parallelle set bagfra.
- Knæled : Moderat vinklede.
- Haser : Godt lavt ansatte, hverken ind- eller udadrejede.
- Poter** : Lige fremadrettede kattepoter, godt hvælvede, med tykke trædepuder.
- Bevægelse:** Kraftfuld, med moderat skridtlængde og fraskub. Bagbenene bevæges i samme linie som forbenene. Ryggen forbliver stærk, fast og vandret.

AMERICAN AKITA

Side 3 af 3

Pels:

Hårlag : Dobbelt pels. Underulden er tyk, blød og tæt og kortere end yderpelsen, som er lige, grov til stiv og står noget ud fra kroppen. Hårlaget er kort på hovedet, nederst på benene og på ørerne. Hårenes længde på manke og kryds er ca 5 cm, altså en smule længere end på resten af kroppen undtagen på halen, hvor pelsen er længst og mest rigelig.

Farve : Alle farver som rød, fawn, hvid etc, også pinto (broget) og brindlet. Farverne er klare og rene, med godt afstemte aftegninger, med eller uden maske og blis. Hvide hunde (ensfarvede) har ingen maske. Pinto har hvid bundfarve med store, jævnt fordelte aftegninger på hovedet og mere end en trediedel af kroppen. Underulden kan have en anden farve end yderpelsen.

Størrelse: Skulderhøjde for hanner: 66 - 71cm, tæver 61 – 66 cm.

Fejl: Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang.

- Feminine hanner, maskuline tæver (omvendt kønspræg).
- Smalt eller tilspidset hoved.
- Manglende tænder ud over 2 stk PM1 og/eller M3.
- Blå- eller sortplettet tunge.
- Lyse øjne.
- Kort hale.
- Ind- eller udaddrøjede albuer.
- Enhver antydning af halskrave eller faner.
- Hunden sky eller arrig.

Alvorlige fejl:

- Mangelfuld i substans.
- Let knoglebygning.

Diskvalificerende fejl:

- Aggressivitet eller overdreven skyhed.
- Næsen total upigmenteret eller med upigmenterede områder (sommerfuglenæse).
- Ørerne hængende eller foldede.
- Underbid, overbid.
- Halen båret seglformet eller uden krølle.
- Hanner under 63.5 cm, tæver under 58.5 cm.

Hunde, som tydeligt viser tegn på fysiske eller adfærdsmæssige abnormiteter, skal diskvalificeres.

Bemærk: Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl

Ω Ω Ω

Standarden udgivet af FCI 5 JANUAR 2006

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité

FEBRUAR 2006

☒ ☒ ☒ NB! Denne udgave erstatter standard udsendt af DKK i MARTS 2001 ☒ ☒ ☒